

РЕШЕНИЕ

№ 2924

гр. София, 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 05.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12501** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от Х. Н. С., депозирана чрез адв. Д. Д., против Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в заплатени разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство по НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, ведно със законната лихва от 22. 11. 2019 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в представения по делото писмен отговор оспорва исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1973748, издаден от СДВР за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл.189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП на ищеца Х. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 /сто/ лева.

ЕФ е оспорен от ищеца и въз основа на жалбата е образувано НАХД № 9733/2019 г. по описа на Софийския районен съд. Жалбата е изготвена от адв. Д. Д. въз основа на сключен договор за правна защита и съдействие, сключен на 2. 05. 2019 г. и пълномощно за процесуално представителство, представени по делото пред районния съд. В договора за правна защита и съдействие е посочено, че договореният адвокатски хонорар в размер на 300 /триста/ лева е заплатен в брой при подписване на договора - 02.05.2019 г. С решение от 24. 10. 2019 г. по посоченото дело съдът е отменил оспорения електронен фиш. Решението е влязло в сила на 21. 11. 2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК иски за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая юридическото лице е Столична дирекция на вътрешните работи. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по отношение на деликвентата и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

По отношение на предявения иск за имуществени вреди съдът намира следното:

В конкретния случай е налице отменен по съдебен ред административен акт - ЕФ, серия К № 1973748, издаден от СДВР, с влязло в законна сила съдебно решение. Електронният фиш е отменен с помощта на адвокатската защита, осъществена от адв. Д., за който ищецът Х. С. е заплатил хонорар. Платеният за адв. Д. хонорар в размер

на 300 /триста/ лева представлява имуществена вреда, която вреда е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт, тъй като жалбоподателят по НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. Следователно, потърсената адвокатска помощ и платеният адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издадения електронен фиш, обжалването на което е законово регламентирано и единственият начин за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и неговите права са нарушени от административния орган. В този смисъл е и Тълкувателно решение №1/15. 03. 2017 г. по тълкувателно дело № 2/2016 г. на ВАС, с което е прието, че при предявени пред административните съдилища искиове по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл.4 от този закон.

От изложеното следва, че искът за имуществени вреди е основателен. Налице са всички елементи от фактическия състав, а именно: незаконосъобразен административен акт, имуществена вреда и причинна връзка. Искът е основателен и по размер. Видно от представения договор за правна помощ по НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд в размер на 300 /триста/ лева е заплатен в брой. Поради изложеното, СДВР следва да бъде осъдена да заплати на ищеца Х. Н. С. обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 300 /триста/ лева, изразяващи се в заплатени разноски за адвокатско възнаграждение в съдебното производство НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, ведно със законната лихва от 22. 11. 2019 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Предвид изхода на спора и съобразно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответникът следва да възстанови на ищеца разноски общо в размер на 10 /десет/ лева държавна такса. От представения по делото договор за правна защита и съдействие се установява, че Х. Н. С. е упълномощил адв. Д. да го представлява в настоящето производство, като договорът е сключен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. С оглед изхода на делото и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, са налице предпоставките на адвоката, оказал безплатна правна помощ, да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА. Приложима за случая е разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което СДВР следва да бъде осъдена да заплати на адвокат Д. Д. възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

Поради изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Х. Н. С. сумата от 300 /триста/ лева, представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд, ведно със законната лихва от 22. 11. 2019 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Х. Н. С. сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. Д. Д. сумата в размер на 300 /триста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на настоящото решение да се върне НАХД № 9733/ 2019 г. по описа на Софийския районен съд по описа на същия съд, поради отпадналата необходимост.

СЪДИЯ: